

2.5.2019

Kristus nousi kuolleista – totisesti nousi!

Jatkuvaa pääsiäisen iloa sinulle! Taas on kevät livahtanut jo näin pitkälle. Mielessäni olette olleet pitkään, mutta kirjoittaminen on taas venähtänyt. Nyt saan kuitenkin ylösnousemisen riemun lisäksi jakaa toisen ilouutisen kanssasi: Sakun kirkon rakennustyöt on aloitettu! 11.4. klo 10.30 lyötiin lapio ensimmäistä kertaa maahan ja pyydettiin Jumalan siunausta rakennustöille ja uudelle kirkolle. Työt ovat käynnissä ja se on suuri toivon merkki. Tällä hetkellä koossa olevalla rahalla saamme seinät ja katon valmiiksi sekä voimme aloittaa myös vähän sisätöitä. Rukous ja rahan kokoaminen jatkuu edelleen!

Tässä kuvassa on tuleva kirkkomme sellaisena, kuin se on suunniteltu. Sakussa ei ole koskaan ollut sakraalirakennusta, mutta nyt tilanne on muuttumassa. 11.5. on taas seurakunnan kevätmyyjäiset kirkon rakentamisen rahaston kartuttamiseksi.

Pienestä takatalvesta huolimatta talvi tuntuu hyvin kaukaiselta tällä hetkellä. Pieni katsaus kuitenkin vuoden alkuhetkiin: Vuosi alkoi joulujuhlilla. Jouluhan kestää loppiaiseen – tai oikeastaan kynttilänpäivään saakka, ja koska joulukuu on täynnä erilaisia joulujuhlia, päätimme tänä vuonna viettää sekä Sakun seurakunnan että Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen joulujuhlaa loppiaisen maissa. Pidän siitä, että joulun juhla jatkuu myös tammikuun pimeyden keskellä. Tänä vuonna kuitenkin suurin valopilkku tammikuussa oli veljenpojan syntymä. Olen äärettömän onnellinen tati!

Talveen toivat valoa myös lapsityön starttipäivä ja pappien kokous. Starttipäivän aiheena oli rukous ja se, kuinka ohjata ja rohkaista eri ikäisiä lapsia rukoilemaan. Osallistujissa oli taas paljon uusia ihmisiä ja saimme kokea hyvää yhteyttä tärkeän asian äärellä. Iloitsen todella paljon näistä työtovereiden tapaamisista! Miltei jokaiseen leiriimme ja koulutukseemme kuuluu tätä nykyä hetki, jota kutsumme raamattukylvyksi. Se tarkoittaa noin tunnin mittaista aikaa, joka koostuu rukouksesta, yhteisestä johdannosta ja Raamatun tutkimisesta joko pienissä ryhmissä tai yksin. Lopuksi jaamme ajatuksia, joita löysimme ja kiitämme niistä. Olemme kokeneet sen hyväksi ja rohkaisevaksi. Tänä vuonna myös pappien kokouksen johtokunta pyysi, josko pitäisin raamattukylvyn pappien kokouksen toisen päivän aamuna. Vaikka hetki oli varhainen ja edellisen illan ohjelma kesti pitkään, tuli meitä paikalle 16 henkeä ja saimme paljon iloa ja vahvistusta päiväämme.

Tämän vuoden nuorten Raamattu- ja lähetyskurssi on päätöstä vaille valmis: toukokuun kolmantena viikonloppuna kurssilaiset esittelevät harjoitteluraporttinsa ja siunaamme heidät matkaan. 18 kurssilaista on pysytellyt mukana koko lukuvuoden. Olen heistä hyvin kiitollinen. Itselleni tämä on viimeinen vuosi kurssin vastaavana työntekijänä. Ensi vuonna olen vielä tiimissä mukana ja tuen uutta kurssivastaavaa parhaani mukaan. Tuntuu siltä, että rukouksiin on vastattu ja uusi kurssivastaava on löytynyt. Toivon, että voin esitellä hänet seuraavassa kirjeessäni. Olen tästä valtavan iloinen ja kiitollinen!

Pääsiäisen aikaan oli seurakunnassa kovasti toimintaa. Torstai-illan ehtoolliskirkon jälkeen meillä Sakussa on tapana kokoontua kirkkokahvien sijaan yhteiselle aterialle. Tänä vuonna oli minun vuoroni keittää keitto ja kattaa pöytä. Oli mukava ilta ja hyvä keskustelu yhdessä, puhuimme kiitollisuudesta. Pitkäperjantaina minulla oli saarnavuoro ja sunnuntaina vastasin lastenkirkosta, kuten nykyään pyhäkouluamme nimitämme. Pääsiäisen perhetapahtumaa vietimme tänä vuonna Sakun päiväkeskuksessa, koska kunnantaloa remontoidaan lukioksi. Sydäntäni lämmittävät erityisesti eräät isovanhemmat, jotka tulevat kolmen lapsenlapsensa kanssa joka vuosi perhetapahtumaan ja ovat valtavan iloisia ja kiitollisia yhteisestä hetkestä. Aivan odotan näkeväni heidät joka vuosi!

Pääsiäisnäytelmä herätti suuria kysymyksiä: ”Eikö Jeesuksella ollut ystäviä? Eikö kukaan auttanut, kun hänet ristiinnaulittiin? Tapahtuiko se kauan aikaa sitten? Elääkö Jeesus vieläkin?”

Kevääseen on kuulunut myös vierailuja. Itse käväisin huhtikuun alussa Lohjalla, joka on Sakun ystävyysseurakunta. Kävin Solmut silmukoiksi -ryhmässä kertomassa Sakun seurakunnasta. Oli hyvä päivä, kiitos! Puumalan seurakunnasta kävi kirkkokuoro ystävineen täällä huhtikuun ensimmäisenä viikonloppuna. Oli valtavan virkistävää saada ihmetellä Tallinnaa yhdessä. Erityisesti iloitsin illasta Sakussa, jossa sekä Puumalan kuoro että Sakun gospelryhmä lauloivat ja vaihdoin kuulumisia – oli niin kaunista musiikkia, iloista yhdessäoloa ja yhdessä tekemistä! Sunnuntaina kirkkokuoro palveli myös suomalaisen seurakunnan messussa kauniilla laulullaan. Ennen pääsiäistä käväisivät täällä ystävät Kirkkonummelta, tuoden kuorman tavaraa Sakun myyjäisiin sekä seurakunnalta hyväkuntoisia, käytöstä poistettuja alboja Viron kirkon seurakuntiin. Alboille oli kovasti kysyntää ja ne otettiin kiitollisina vastaan. Tietäkää, että teitä ajatellaan lämmöllä monissa paikoissa ympäri Viroa! Tänään tapasin Ruokolahden seurakunnan työntekijöitä ja kävimme tutustumassa piskuseen rukoushuoneeseemme ja uuden kirkon tonttiin. Kohtaaminen

rohkaisi. On niin suuri rikkaus, kun on niin paljon ystäviä ja työtovereita myös toisella puolen Suomenlahtea!

Sakun ja Puumalan kuorot yhteiskuvassa Sakun rukoushuoneella

Kuten aina tähän aikaan vuodesta, alamme lopetella talvikauden säännöllistä toimintaa ja siirtää ajatuksia kesän leireihin. Tähendus Sõnade Taga – illat Ilkka Puhakan johdolla päättyvät taas hetkeksi ja annan niidenkin osalta vastuun eteenpäin. Toukokuussa kauden viimeistä iltaamme juhlistaa Hagerin seurakunnan lastenkuoro laulamalla Pekka Simojoen lastenlauluja. Vuoden alussa pidimme vielä kaksi sielunhoidollista koulutusiltaa Mustamäen seurakunnassa Petri Välimäen johdolla. Syksyllä on jälleen muutama Petrin opetusilta – toivottavasti jo upouudessa Mustamäen kirkossa!

Nyt viikonloppuna on jälleen nuorisotyöntekijöiden seminaari Rannamõisassa, Tallinnan kupeessa. Aloitamme uutta kaksivuotiskautta ja punaisena lankana on Jeesuksen opetuslapsena oleminen tämän päivän kirkossa ja yhteiskunnassa. Taivaan Isä on antanut jälleen osallistujia, ja nytkin meitä kokoontuu Rannamõisan seurakuntatalolle noin 30.

Kirkon nuorisopäivien, lapsityön kesäpäivien ja Sakun lastenleirin valmistelut ovat hyvässä vauhdissa. Saattaa olla, että osallistun kesällä yhteen nuorten rippikouluviikonloppuunkin. Lapsi- ja nuorisotyön asessorin kanssa pohdimme juuri viime viikolla nuorten rippikoulun suunnitelmaa, jota hänen mielestään täällä Virossa tarvitaan. Olen samaa mieltä, vaikka tällä hetkellä rippikoululaisten keski-ikä on varsin korkea. Sen ei kuitenkaan pidä aina olla niin, vaan myös nuoria tulee kannustaa rippikouluun ja liittymään seurakunnan jäseneksi. Kaikki papit eivät ole samaa mieltä, vaan on myös sellaista ajattelua, että vasta aikuisena ihminen osaa ymmärtää uskonasioita paremmin ja silloin häntä kannattaa opettaa. Itse ajattelen niin, että oppijoita olemme kaiken ikämme, mutta tärkeintä on elää yhdessä uskoa todeksi ja kasvaa kysymällä kysymyksiä ja tutkimalla Jumalan sanaa. Siihen ihminen on aina oikean ikäinen.

Loppuun vielä yksi merkintä tästä päivästä. Tänään siunattiin haudan lepoon katolinen pappi, kirjailija ja raamatunkääntäjä Vello Salo. Hän osallistui Suomen sotiin Suomen poikien joukoissa, pakeni miehitystä ulkomaille, löysi uskon Vatikaanissa ja palasi itsenäisyytensä palauttaneeseen Viroon. Hän asui Piritan luostarissa ja palveli sen kirkossa. Hän on kääntänyt Raamatun tekstejä ja on kovasti patistellut tekemään uutta vironkielistä raamatunkäännöstä. Ainakin kahden ryhmän kanssa olemme nähneet isä Vellon, Savonlinnan-Enonkosken ryhmää hän tapasi myös erikseen, kun reissullamme yövyimme Piritan luostarissa. Isä Vello lähti Kotiin pääsiäisaamuna 93 vuoden iässä. Se oli kaunis päivä lähteä, ylösnousemuksen aamu. Isä Velloa on muisteltu kiitosmielellä yli kirkkokuntarajojen.

Ylösnouseen jäljissä kuljemme mekin kohti helluntaita. Iloitsen kauniista keväästä, lintujen laulusta aamuisin sekä siitä, että emme ole yksin. Kiitos sinulle rinnalla kulkemisesta ja työtoveruudesta. On hyvä, että Taivaan Isä on antanut meille jokaiselle omat lahjat ja oman palvelutehtävän. Hyvän Vapahtajan johdatusta ja läheisyyttä jokaiseen päivääsi!

Sinua siunaten

Titta

Rukousaiheita:

- Kiitos perheestä ja muista läheisistä
- Kiitos Sakun kirkon rakentamisen käynnistymisestä, siunausta rakennustöihin
- Sakun kirkon myyjäiset
- Kurssinsa päättävät Raamattu- ja lähetyskurssilaiset
- Seurakuntiemme papit ja muut työntekijät
- Kesän leirien valmistelut
- Kaikki rippikoululaiset, että he löytäisivät paikkansa seurakunnassa
- Suomen ja Viron hallitukset ja maan johtajien yhteistyö

Titta Hämäläinen

Työskentelen Viron luterilaisen kirkon Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen palveluksessa. Tärkein tehtäväni on raamattukoulutuksen ja Raamatun tuntemisen edistäminen seurakuntien vapaaehtoisten, erityisesti nuorten aikuisten parissa sekä heidän rohkaisemisensa hengelliseen työhön.

Yhteystiedot: Rähni 11-11, 11311 TALLINNA,
Viro / titta.hamalainen@eelk.ee

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työemme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.